

Vonnisnummer/ 436 / 2017
Inzake OM /
Datum van uitspraak 04.04.2017.
Notitienummer parket 66.L6.7797/14

**Rechtbank van eerste
aanleg LIMBURG, afdeling
Tongeren, sectie
Correctioneel.**

Vonnis

11e kamer

Aangeboden op

De Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Tongeren, zitting houdende in Correctionele Zaken, 11° Kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE

EN

DE BEKLAAGDE

872 , geboren te op , wonende te GENK,
, Belg.

Verdacht van :

Te , op de hierna vermelde data :

Op het perceel aldaar gelegen te langs de , gekadastraerd als
, bos, met een oppervlakte van 17a,

Eigendom van ingevolge akte van aankoop verleden door notaris te
dd. :

A. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval) en/of zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°b (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), namelijk het stapelen van grote hoeveelheden materiaal en afval, waaronder een tractor, aanhangwagens voor landbouwvoertuigen, tuinafval, plastics, banden, betonproducten, oude metalen,...

1. Tussen maart 2014 en 16 mei 2014 op niet nader bepaalde data, te hebben uitgevoerd
2. Van 16 mei 2014 tot datum van onderhavige dagvaarding te hebben in stand gehouden

B. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hierna vermelde handeling, zoals bepaald bij artikel 4.2.1 5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een

grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) en/of zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5b (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

Namelijk het stapelen van grote hoeveelheden materiaal en afval, waaronder een tractor, aanhangwagens voor landbouwvoertuigen, tuinafval, plastics, banden, betonprodukten, oude metalen,...

1. Tussen 1 maart 2014 en 16 mei 2014 op niet nader bepaalde data, te hebben uitgevoerd
2. Van 16 mei 2014 tot datum van onderhavige dagvaarding te hebben in stand gehouden

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering en gezien het bevel tot dagvaarding van 29 november 2016.

Beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, verscheen niet ter zitting van 14.03.2017, noch in persoon noch bij monde van een raadsman.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der hypothecken Tongeren II, nr. 75-T-01/12/2016 – 14047.

Er werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

Beklaagde wordt ervan verdacht zonder stedenbouwkundige vergunning grote hoeveelheden materiaal en afval te hebben gestapeld op zijn eigendom te langs de (tenlastelegging A) en als eigenaar dit stapelen te hebben toegestaan of aanvaard (tenlastelegging B).

I. Beoordeling der tenlasteleggingen.

Tenlastelegging A is bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting, in het bijzonder door de vaststellingen van de Stad en van de verbalisanten en door de verklaring van beklaagde op 23.07.2014 waarin hij erkent zelf de afval te hebben gestapeld.

Tenlastelegging B is niet bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter terechtzitting omdat beklaagde zelf de afval heeft gestapeld en dus niet toegestaan of aanvaard heeft dat anderen dit op zijn perceel zouden doen.

II. Strafmaat

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, het maatschappelijke nadeel, het strafrechtelijk verleden van beklaagde en de ruime tijd die hij van het parket en de politie gekregen heeft om zich in orde te stellen, tevergeefs.

De feiten zijn maatschappelijk ontoelaatbaar.

Ze geven blijk van een gebrek aan respect voor de stedenbouwkundige regelgeving.

Beklaagde wordt veroordeeld tot een geldboete van 200 €, verhoogd met 50 opdecimen en zo gebracht op 1.200€ of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

III. Herstelvordering

De herstellvordering van de Stad Genk van 24 juni 2014, waarover de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 12.09.2014 positief advies verleende, die overgemaakt werd aan het parket op 02.10.2014 en die de stedenbouwkundig inspecteur zich eigen maakte op 16.10.2014 komt ontvankelijk en gegrond voor op basis van de stukken en de uitleg ter zitting, om volgende redenen ;

De herstellvorderende overheid is in redelijkheid kunnen komen tot de beslissing een bepaalde wijze van herstel te vorderen.

De uitzonderingen op de prioriteitenorde voor de herstellvordering zoals bepaald in artikel 6.1.41,§1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tonen aan dat de aantasting van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, nog meer dan de aard van de overtreding zelf, bepalend is voor de keuze van de herstelmaatregel, zowel bij een overtreding van de bestemmingsvoorschriften, het geval waarbij een regelmatige afwijkingmogelijkheid op deze voorschriften is voorzien niet uitgezonderd, als voor de andere overtredingen ; in beide gevallen blijft de evenredigheids- en redelijkheidstoets onverminderd van toepassing : het gevorderde herstel moet evenredig zijn aan de in concreto vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en de maatregel moet redelijk blijven in vergelijking tot de last die het voor de betrokkene meebrengt (Cass. 17 mei 2011, AR P.11.0068.N, AC 2011, nr. 322).

De herstellvordering is gemotiveerd op grond van de vereisten van een duurzame ruimtelijke ordening met het oog op de bescherming van natuurgebied en het doen ophouden van een overdreven, onoordeelkundige en stedenbouwkundig storende en onaanvaardbare perceelbezetting.

De inbreuk werd vermeld in de vordering en betreft de overname van de vaststellingen in de diverse processen-verbaal, die deel uitmaken van het strafdossier.

De volledige verwijdering op het betrokken perceel van de wederrechtelijk gestapelde voorwerpen wordt gevorderd en dient te worden opgelegd teneinde de stedenbouwkundige inbreuken te doen ophouden.

De herstellvordering wordt dan ook toegekend.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op 3 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.

Een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging wordt opgelegd mits dit het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Gezien de hierna volgende artikelen :

- Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken : art. 186 – 194
- Strafwetboek : art. 38 – 40
- Artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- artikel 84 - Hypotheekwet
- artikel 6.1.41,§1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- Art. 29 van de wet van 01.08.
- K.B. van 28.12.1950 art. 91, 2° lid
- Art. 4 – voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Wet van 05.03.1952 art. 1 – gewijzigd door de wet van 24.12.1993
- Wet van 15.06.1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.
- De wetsbepalingen zoals voorzien in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

**OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK UITSPRAAK DOENDE OP BIJ VERSTEK**

Met betrekking tot de strafvordering :

Bepaalt de einddata in de tenlastelegging A.2 en B.2 op 29 november 2016, zijnde de datum van de dagvaarding.

Verklaart de tenlastelegging B zoals omschreven in het bevel tot dagvaarden en hiervoor aangevuld, niet bewezen en spreekt beklaagde ervan vrij.

Verklaart de tenlastelegging A zoals omschreven in het bevel tot dagvaarden en hiervoor aangevuld, bewezen en veroordeelt beklaagde hiervoor tot een geldboete van 200 euro, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op 1.200 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht beklaagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en

de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan beklaagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 51,20 euro.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de publieke vordering, in totaal tot op heden begroot op 114,81 euro.

Met betrekking tot de herstellvordering :

Willigt de herstellvordering van de Stad Genk en van de stedenbouwkundig inspecteur in en verplicht beklaagde tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door middel van een volledige en grondige opruiming van het perceel gelegen te gekadastreerd als bos met oppervlakte van 17a, in het bijzonder het verwijderen van de wederrechtelijk gestapelde materialen en afval, waaronder een tractor, aanhangwagens voor landbouwvoertuigen, tuinafval, plastics, banden, betonproducten en oude metalen, en dit binnen een termijn van 3 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging.

Machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelde en op zijn kosten indien hij zou nalaten zelf tot herstel over te gaan na het verstrijken van de hersteltermijn.

Zegt voor recht dat er geen aanleiding bestaat tot het opleggen van een dwangsomtermijn in zin van artikel 1385bis, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Op burgerlijk gebied :

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen en de woonplaats van beklaagde bevat, alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis gewezen, ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 4 april 2017 door de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Tongeren, 11de kamer, samengesteld uit :

De heer N. Jadoul, afdelingsvoorzitter, alleenzetelend rechter,

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie zoals bij naam vermeld op het Pro Justitia van uitspraak, met bijstand van A. Smith, aangesteld griffier (art. 329 GW).

De Griffier,

De Voorzitter,

SMITH A.

JADOUL N.